

΄μασταν αγαπημένα όλα στην παρέα, αυτό όμως δε σημαίνει πως δεν ανάβανε στ' άψε σβήσε τσακωμοί, με κλοτσιές, μπουνιές, δαγκωνιές, νυχιές και καρπαζιές!

Ο Μανόλης είχε κερδίσει όλους τους βόλους του Νικολάκη, και τελευταία θα παίζανε τις «μάνες». Κι ήταν του Νίκου, η πιο όμορφη και πιο ακριβή απ' όλες. Τρανή χαζομάρα του να παίξει με τον πιο εύστοχο της παρέας. Αλλά ο εγωισμός ήταν κακός σύμβουλος. Έστησε πρώτος ο Μανόλης και διέταξε:

– Χτύπα, βρε νιάνιαρο, πρώτος! Αν τη χτυπήσεις, χαλάλι σου! Θα σου δώσω όλους τους χαμένους βόλους σου και θα στην πάρω! Αν χάσεις όμως εσύ τη δική σου, τι θα μου δώσεις για να την πάρεις πίσω;

– Αυτό! του είπε και τον μούντζωσε με τα δυο του χέρια.

Ποιος μπορούσε να κρατήσει το Μανόλη; Όπως κρατούσε τους βόλους στη χούφτα του, τους πέταξε με δύναμη στο κεφάλι του Νίκου. Ούρλιαξε απ' τον πόνο κι άρχισε να τρέχει. Ξωπίσω τον κυνήγησε ο Μανόλης, τον έριξε κάτω κι άρχισε να τον χτυπάει. Μπήκαμε όλοι στη μέση. Μανιασμένος, έριχνε κλοτσιές, μπουνιές, καρπαζιές σ' όποιον έμπαινε μπροστά του. Ξέμπλεξαν το κουβάρι μας δυο περαστικοί. Η μπλε μου φουσιτίσα είχε γίνει άσπρη. Τα χέρια μου και τα πόδια μου, γεμάτα γδαρσίματα, ενώ μια μπουνιά με βρήκε στο πρόσωπο.

Πλύθηκα στη βρύση του Άλσους, καθαρίστηκα όσο μπορούσα, αλλά τα σημάδια ήταν αρκετά για να καταλάβει η μητέρα μου τι προηγήθηκε.

– Έλα κοντά μου, ξερζεβούλη! Η ουρά και τα κέρατα σου λείπουνε! Πού στην ευχή και με ποιον τσακώθηκες; Πόδια είν' αυτά; Με γάτες κυνηγιόσουνα;

– Τσακώθηκε ο Μανόλης με το Νίκο, γιατί τον μούτζωσε, και μπήκαμε στη μέση να τους χωρίσουμε.

– Βρε αγοροκόριτσο, τι δουλειά έχεις εσύ να μπαίνεις στη μέση όταν τσακώνονται αγόρια; Γδύσου, άλλαξε και στο κρεβάτι. Άλλη έξοδο δεν έχει για τρεις μέρες! Παρέα με το κλειδωμένο ποδήλατο θα κάνεις!

– Να τον αφήναμε να τον σκοτώσει; Ο Μανόλης είναι δυνατός κι ο άλλος ψόφιος!

– Ψόφησε και συ μέσα, μη σου πρήξω και τ' άλλο μάγουλο! Και μην τολμήσεις να βάλεις μέσο τον πατέρα σου!

Μου πήρε τους βόλους απ' τη σακουλίτσα και τους πέταξε στα σκουπίδια.

– Οι βόλοι τι σου φταίνε; ρώτησα.

– Πριν έρθεις, έμαθα απ' την Κατερίνα γιατί τσακώθηκαν!..